GEORGIUS ZINGEL DE SCHLIERSTADT

Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh. (terminus ante quem 1488)

Seite 217v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35046
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

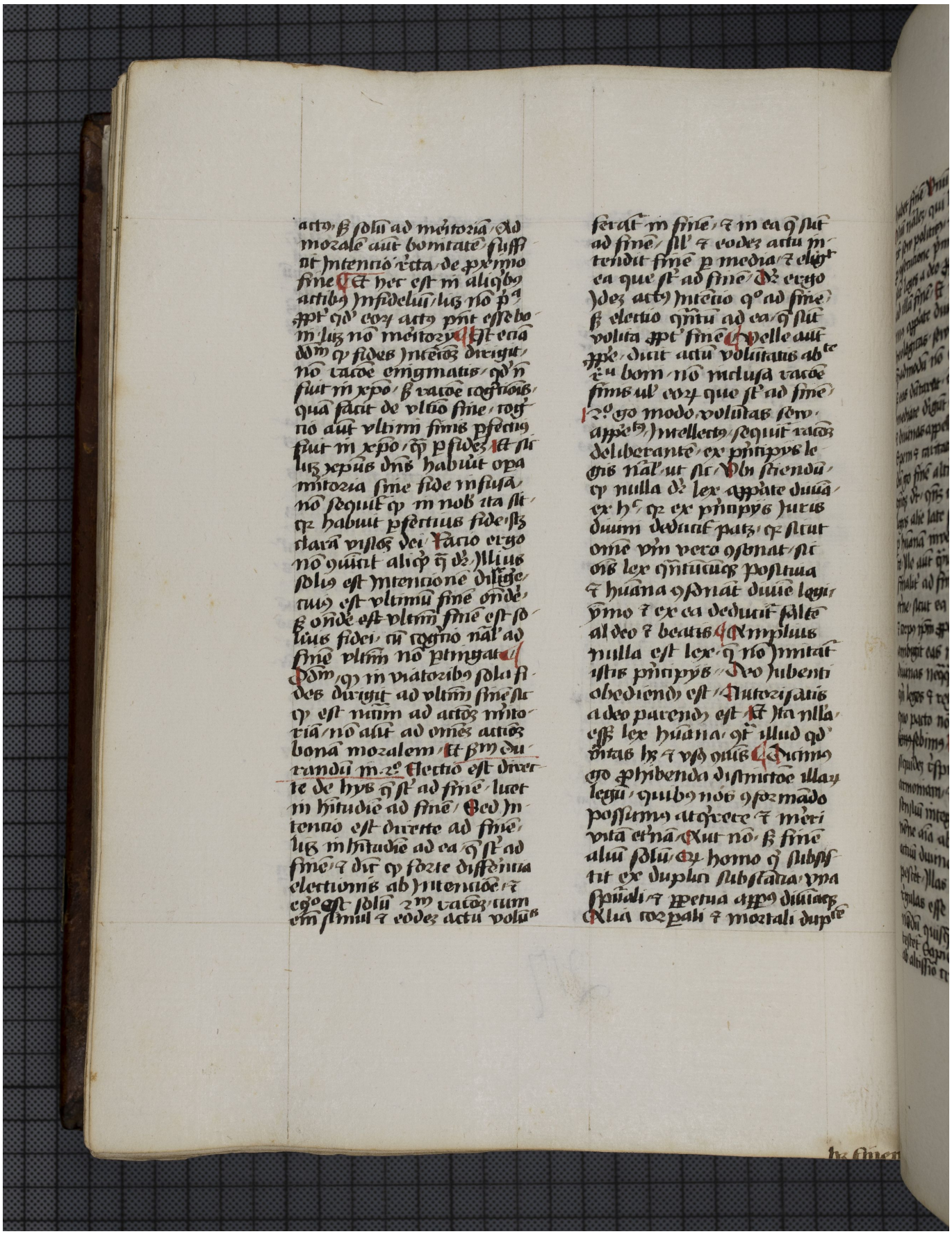

actu, ꝑ solu ad meritoria. Ad
morale aut bonitate suffi
cit intentio recta de primo
fine. Et hec est in aliquibus
actibus infidelium, licet non p̃ ꝓ
ꝓpt' qd' eorum actus p̃nt esse bo
ni, licet non meritori. Et ecia
dm q̃ fides intentio dirigit
non tantum enigmatis, qd' in
fuit in xpo, ꝑ tantum rationis
qua facit de ultimo fine, tota
no aut ultimi finis perfecti
fuit in xpo, cui p fidem. Et si
licet xpus dns habuit opa
meritoria sine fide infusa,
non sequitur q̃ in nobis ita sit
qr habuit perfectius fide, scz
clara visionem dei. Tacio ergo
non quirit aliq̃ cum dr. Illius
solus est intentione distingue
tus est ultimum fine, unde
ꝑ unde est ultimum fine est so
lius fidei, cui repugnat nat'al ad
fine ultimum non pertinyat.
Adm, q̃ in viatoribus solus fi
des dirigit ad ultimum fine, sic
q̃ est nium ad actus merito
ria, non aliut ad omnes actus
bona morales. Et p̃m du
randu in 2o. Electio est directe
de hys q̃ st' ad fine. Licet
in habitudine ad fine. Sed in
tentio est directe ad fine,
licet in habitudine ad ea q̃ st' ad
fine. Et dic q̃ forte differentia
electionis ab intentione.
Ego est solu 2m tantum
cum simul. Et eodem actu volun
tas ferat in fine. Et in ea q̃ stat
ad fine, sed' et eodem actu in
tendit fine p media. Et elig
ea que st' ad fine. Dr ergo
idem actus intentio q̃ ad fine
ꝑ electio q̃ntu ad ea q̃ stat
volita ꝓpt' fine. Et velle aut
ꝓpe dicit actu voluntatis ab te
ꝛu bon, non inclusa tantum
finis ul' eorum quo st' ad fine.
Ad 2o. Ego modo voluntas seu
appetitus intellectus sequitur tantum
deliberante ex principyis le
gis nat'al ut sic. Ulti sciendum
q̃ nulla dr lex appete humana
ex hoc qr ex principyis iuris
humani deducit patz, qr sicut
omne vim vero obtinat sic
ois lex q̃ntucuq̃ positiua
et humana obtinat diuie legis
vimo et ex ea deducit salte
al deo et beatis. Et amplius
nulla est lex q̃ non imitat
istis principyis. Deo iubenti
obediendo est. Auctoritatis
a deo parendo est. Et ita nulla
est lex humana, qt illud qd'
ditas hs et vsq ouis. Dicimus
ad phibendi distinctione illay
legum, quibus non obformado
possimus atqrere et meri
vita etna. Aut non ꝑ fine
aliu solu. Ex homo q̃ subsis
tit ex duplici substantia una
spiritali et perpetua appetitus dilitaq̃
Alia corporali et mortali dupli